

SPRAVODAJ

OBCE UHORSKÁ VES

ROČNÍK XXI

APRÍL

ROK 2021

Vážení spoluobčania, pri písaní rímskych čísiel XXI v nadpise nášho spravodaja som si uvedomil, že prechádzame do tretej desiatky rokov ako spravodaj prináša informácie zo života našej obce. Tak ako sa vyvíjal spravodaj, až do súčasnej podoby, tak ani život okolo nás sa nezastavil a prináša nám do cesty rôzne situácie.

Niektoré v nás zanechajú pekné spomienky, iné tie horšie. Aj súčasná doba nám prináša udalosti, ktoré by sme chceli čo najskôr z našej hlavy vymazať, no aj z takých si treba zobrať ponaučenie.

Mali by sme však aj napriek rôznym rozporuplným vyhláseniam byť spolupatriční ako tomu bolo na začiatku pandémie a so súdržnosťou ľahšie prekonáme nástrahy súčasnej doby.

Niekedy sa školopovinné deti tešili z uholných prázdnin, dnes sú radi, že idú aspoň na pár dní do školy.

Plánovať si nemôžeme takmer nič a spoločenský život je obmedzený a vlastne takmer žiadny. Týmto spôsobom žijeme už viac ako rok.

Najväčších odborníkov na všetky situácie nájdeme na sociálnych sieťach, kde sa každý rozumie všetkému a pohľad odborníkov neberieme do úvahy.

Všetci by sme si želali, aby s príchodom jari nastalo zlepšenie súčasnej situácie a život nás všetkých sa vrátil do normálnych kolají kde nás nebude vo veľkej miere ohrozovať pandémia Covid – 19.

V tejto neľahkej situácii však treba hľadať aj pozitíva, môžeme sa viacej venovať svojim

blízkym, poprípade si urobiť revíziu šuplíkov, v ktorých určite nájdeme aj nejaké staré fotky zo života v obci. Tieto by ste mohli priniesť na obecný úrad, kde by sme si ich naskenovali a hneď vám ich aj vrátili.

Takto s vašou pomocou by sme vytvorili databázu fotografií, ktoré by sme postupne zverejňovali a zanechali odkaz generáciám, ktoré prídu po nás.

QUO VADIS obecné budovy, často sa nás pýtate, čo zamýšľame s obecnými budovami. Najjednoduchšie riešenie je s budovou hasičskej zbrojnice, tá je kompletne zrekonštruovaná, stačí len zlepšiť vjazd do budovy, budova šatní na ihrisku je tiež v prevádzky schopnom stave po niekoľkých čiastkových rekonštrukčných prácach (spomínané na poslednej strane). Kultúrny dom postupne prechádza drobnými opravami (kuchynka, sociálne zariadenia), na tie väčšie (zateplenie a výmena elektrických a svetelných rozvodov, ozvučenie) máme žiadosť o dotácie.

Z budov, ktoré prenajíma obec je jednoduchšie riešenie s budovou, ktorú prenajímame ako predajňu potravín, tam nájomcovi končí nájomná zmluva a poslanci schválili verejnú súťaž na uvedené priestory s tým istým využitím budovy ako doteraz.

Tvrdsí oriešok je však budova Stanice mladých turistov ako znie oficiálny názov budovy pohostinstva a tlačiarenských služieb. Od marca 2020 je pre pandemickú situáciu pohostinstvo zatvorené a ani tlačiarenské služby neprinášajú vlastníkom osobám. Nájom uvedených priestorov končí v roku 2023. Chceme vás osloviť,

ako by sme čo najlepšie mohli využívať budovu podľa vašich predstáv. Boli by sme radi aby budova a jej okolie slúžili všetkým a nemuseli by sme sa hanbiť za neporiadok v okolí. Spoločne prehodnotíme všetky vaše nápady a pripomienky ku budove a priestranstvu pohostinstva či to bude bytový dom, alebo viacúčelový objekt, alebo niečo iné a vyberieme taký nápad, ktorý bude obci a jej obyvateľom prinášať čo najväčší osoh.

Všetko však budeme realizovať so súhlasom UPS Uhorská Ves, ktoré je vlastníkom pozemku.

*Vladimír Multáň
váš starosta*

Oslobodenie obce

V predvečer 76. výročia oslobodenia obce, sme si položením vencov a zapálením sviečok pripomenuli oslobodenie našej obce v II. svetovej vojne.

Toto je aj posledná oficiálna fotografia, pred rekonštrukciou chodníka a spevnených plôch pri pamätníku.

Pomník bol postavený v roku 1984 pri príležitosti 40. výročia SNP. Brigádnicky ho postavili občania našej obce podľa návrhu p. Viktora Multáňa. Monument pomníka by nám mal pripomínať samopal. Zub času počas 40 rokov zanechal stopy aj na ňom a preto sme sa rozhodli, že ho obnovíme a dáme mu taký obraz aký si pietne miesto zaslúži.

Využili sme pre tento účel zverejnené výzvy a podarilo sa nám získať externé zdroje nielen na obnovu pomníka ale aj spevnených plôch v jeho okolí.

Na základe našej žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (ŽoNFP) a na základe výzvy **Miestnej akčnej skupiny Horný Liptov** č. MAS_097/7.2/3 sme získali na rekonštrukčné práce 14 568,82 €.

Stavbu realizovala firma SIPS z Liptovského Hrádku ako víťaz verejnej súťaže.

600 € sme získali z rezervy predsedu vlády na obnovu vojnových pamätníkov. Z tejto sumy sme zakúpili nové stožiare na vlajky a pomník po zlepšení poveternostných podmienok vyčistíme a natrieme ochranným náterom.

Je potrebné aby sme aj budúcim generáciám pripomenuli, prečo tam pamätník stojí.

Smutné je, že hneď po odovzdaní rekonštrukčných prác si deti z pietneho miesta urobili miesto na nácvik skokov na trialových bicykloch.

Bolo by dobré sa s deťmi sem tam porozprávať čo robia vo voľnom čase, keď nie je pri nich dozor a či všetko čo cez deň robili je správne.

Stavebné práce sa začali realizovať po zlepšení poveternostných podmienok. K dokončeniu prác treba ešte urobiť vysprávku miestnej komunikácie, pripájajúcej sa ku chodníku a parkovisku a vysadiť živý plot, ktorý bude opticky oddeľovať pietnu časť pomníka od parkoviska a detského ihriska.

Rekonštrukčnými prácami verejného priestranstva sa nám podarilo skrášliť verejné priestranstvo, na ktoré môžeme byť právom hrdí.

Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka : Európa investuje do vidieckych oblastí

Program
rozvoja vidieka SR
2014-2020

Celoplošné testovanie

Samosprávy dostali v nedeľu 17.1.2021 náročnú úlohu zabezpečiť testovanie občanov svojich obcí. Na prípravu a zabezpečenie sme mali málo času na tak závažnú úlohu, ktorú nám dala naša vláda.

Museli sme v priebehu dvoch – troch dní zabezpečiť zdravotníkov, dohodu s existujúcou už schválenou MOM-kou, zberovú spoločnosť na likvidáciu nebezpečného odpadu, administratívnych pracovníkov, ochranné pomôcky, časový harmonogram aby sme mohli v našej obci otvoriť dočasné odberové miesto a umožniť vám jednoduchší prístup ku testovaniu.

Spolu s vami sme sa však zhostili neľahkej úlohy so cťou a pomohli sme otestovať nielen našich občanov, ale aj pracovníkov firmy Esox-plast.

Testovanie v našej obci prebehlo trikrát a z takmer 900 odberov bol jeden pozitívny aj to bola osoba mimo okres LM.

Neznamená to však že covid obchádza našu obec. Niekoľko občanov našej obce bolo pozitívne testovaných cez PCR testy, respektíve na iných mobilných odberových miestach.

Nadalej treba dodržiavať hygienu, odstupy ale aj pohyb na čerstvom vzduchu je veľmi dôležitý. Správny mix týchto vecí nás udrží nielen pri zdravom tele ale aj pri zdravom rozume.

Proticovidový balíček

Cez prvú vlnu pandémie v marci 2020 obec zabezpečila pre občanov vďaka dobrovoľníkom doma ušité rúška, ktoré nám pomohli v nahradiť v tej dobe nedostatkový materiál na ochranu nášho zdravia.

Vo februári 2021 sme rozdali seniorom nad 60 rokov hygienické balíčky pozostávajúce z 2 ks respirátorov a 10 ks jednorázových rúšok. Uvedené sme zakúpili z ušetrených finančných

prostriedkov z testovania, keďže starosta obce všetky testovacie dni pomáhal bez nároku na

odmenu a aj administratívni pracovníci odpracovali jednu testovaciu zmenu bez nároku na odmenu.

Uvedené kroky sme podnikli z toho dôvodu, aby ste si mali čas zabezpečiť vhodné ochranné pomôcky sami a na cestovanie hromadnými dopravnými prostriedkami sa odporúčajú respirátory.

Ku rúškam sme pribalili aj balenie vitamínov na posilnenie imunity v tomto neľahkom období.

Veríme, že aj my týmto spôsobom trochu prispejeme k udržaniu vášho dobrého zdravotného stavu a udžime si trend jednej z najmenej postihnutých obcí na Liptove.

Hygienické balíčky rozdistribuovali za prísnych hygienických opatrení pracovníci obce.

Spoločne so susednými obcami sme vykonávali testovanie občanov v mesiaci február a marec, aby ste nemuseli cestovať hromadnou dopravou na vykonanie Covid testu.

Keďže certifikáty s negatívnym výsledkom, podľa vyhlášky vyžadovali od vás rôzne inštitúcie, alebo pri návšteve u lekára.

Ako sa niekedy šírili hlásenia

Keď v obci nebol verejný rozhlas, informácie sa dávali na známosť bubnovačkou. Ako taká bubnovačka z roku 1937 vyzerala vám prinášame na skene z dobového dokumentu. Ak by ste mali aj vy vo svojich archívoch dobové listiny týkajúce sa obce, môžete ich priniesť na obecný úrad, kde si urobíme elektronickú kópiu a dokument vám vrátime.

Bubnovačka

Poslaná novínami všetkým občanom
ze slovenskej komisie a republiky obce
rodi sa milom so mnou, že úprava dvora
pre deti a reštaurácia pre učiteľov, ktorí sú
prerobené, priradené. Preto sa vyzývajú
občanov, aby si tieto priradené rukovadlá
v pondelok 2. júla 37. v 8. hodine ráno
Kľúčik túto priradenú novinu
budem uspokojený, pretože občanov rodo-
vo nevyrobené deti,

v pondelok 2. júla 37. občanov
kvôli priradeným všetkým deťom
nie deti, ktoré o 7 h. ráno škola
deti donesie, ktoré majú byť rovnako
dovtedy, ktoré majú

2/7 37. za obecnú radu

Simona
slonovce

II
—
Ďalej sa vyzývajú rodičov
zorganizovaných tu školských detí
aby si priradené občanov ráno
dostali — o 7 h. do Právnice
premeniť sa školské dvanásť do
nových škôl

2/7 - 37

Simona
prerobené, šk. škola

VZNIK UHORSKEJ VSI A JEJ NAJSTARŠIE DEJINY

Roman Brezina

Najstaršie dejiny Uhorskej Vsi sú previazané s „veľkými“ dejinami Uhorského kráľovstva. Jej vznik možno predpokladať niekedy priebehu 11. a 12. storočia. Prečo vznikla? V roku 1001 obsadil takmer celé územie dnešného Slovenska poľský kráľ Boleslav Chrabrý. Poľsko-uhorské hranice boli vtedy posunuté až po Dunaj. Svätému Štefanovi, kráľovi Uhorska, sa podarilo získať toto územie späť až okolo roku 1029, po Boleslavovej smrti. Ani tak však nebolo územie Slovenska v bezpečí. Už v roku 1030 napadlo horné Uhorsko české knieža Břetislav, avšak nezískal ho. Po týchto útokoch uhorskí králi potrebovali zabezpečiť severné hranice Uhorska. K tomu im slúžili rôzne hrady, ale aj strážne osady. Jednou z nich bola aj Uhorská Ves.

Uhorská Ves nebola hneď od svojho vzniku strážnou osadou. Zrejme len niektorý z uhorských kráľov usídlil vojenské posádky do už existujúcej osady. Nasvedčuje tomu názov samotnej dediny Ves – teda slovanská dedina. Táto skutočnosť teda svedčí o tom, že Uhorská bola najprv slovanskou dedinou, do ktorej boli usídlení vojaci uhorskej strážnej posádky – zväčša maďarského pôvodu, vďaka čomu získala Ves meno Uhorská (v listinách je označovaná ako *Mogyorfa* alebo *Magyarfa*). Avšak nie len Maďari (starý Slovania, usídlení na tomto území, si ich nazvali Uhri) boli súčasťou vojenskej posádky Uhorskej Vsi. Boli tu aj Česi, a podľa zachovaných listín aj Valóni (pochádzajúci zrejme z Valónska, kraja v Belgicku).

Uhorská Ves bola v tomto období centrom obrovského majetkového komplexu. Nebola tu však jedinou dedinou. S určitosťou vieme povedať, že tu v rovnakej dobe existovali dediny Hybe a Belsko (na miestne dnešného Liptovského Hrádku) a možno aj Svätý, dnes Liptovský, Mikuláš. Tento majetkový komplex patrilo kráľovi, až do roku 1230, kedy ho Ondrej II. daroval trom českým rytierom – Haukovi, Beuchovi a Polkovi. Ich rodinný pôvod ale

bo príbuzenské vzťahy medzi nimi bohužiaľ nevieme rekonštruovať.

Tento majetok, ktorý im trom daroval kráľ Ondrej II., si medzi sebou rozdelili. Hauk získal západnú časť územia, kde založil dedinu, neskôr nazvanú jeho menom – Haukova Ves (*Houkfolua*), dnes je známa ako Liptovská Ondrášová. Beuch získal územie južne od Váhu, územie, ktoré bolo nazývané *Wezueres*, teda územie od Závažnej Poruby, cez Liptovský Ján až po Boce (odvedenie mená Bocí od osobného mena majiteľa tohto územia Beucha je jednou z možností, ako vzniklo). Majiteľom územia severne od Váhu sa stal Polko.

Za svoje sídlo si Polko zvolil práve Uhorskú Ves, čo naznačuje, že Váh vtedy netiekol severne od dediny, ale obtekal ju z juhu, preto sa dedina posunula na jeho severný breh. Polko je zvažovaný ako zakladateľ stredovekého hrádku na kopci Bašta nad cintorínom v Podturni. Mal zrejme slúžiť ako strážny hrádok na ceste k dedine, teda nie ako jeho sídlo. To mal zrejme v drevenej kúrii v samotnej dedine, ktorá mala obrovský význam. Už v roku 1230 sa tu konávali trhy, kde obyvatelia okolitých dedín predávali svoje výrobky alebo poľnohospodárske prebytky, čo majiteľovi územia nepochybne prinášalo veľký zisk. Kráľ Ondrej II. oslobodil všetkých, ktorí na tento trh išli od platenia mýta v celom Uhorsku.

Posledná listina, ktorá spomína Polka ako majiteľa Uhorskej Vsi, je z roku 1239. Ostatní dvaja rytieri sa tu nespomínajú, čo môže svedčiť o tom, že už zomreli. Polko zomrel niekedy po tomto roku a Uhorská Ves sa na viac ako 20 rokov vytráca z písomných materiálov. Nasledujúca listina, ktorá sa jej týka je z roku 1263, kedy bola kráľom Belom IV. darovaná Bohumírovi a Serafínovi.

Autor je študentom histórie na FF UKF v Nitre, a tiež pracuje ako sprievodca v Múzeu liptovskej dediny v Pribyline a na Hrade a kaštieli v Liptovskom Hrádku.

Vynášanie Marmurieny s dedkom

rok neznámy

rok 1989

Ani toho roku situácia nedovolila mládeži pripraviť vynášanie Marmurieny s dedkom.

Tak aspoň prinášame niekoľko fotografií aby sme si pripomenuli ako plynul čas v obci, keď sme sa mohli potešiť za spevu našej mládeže.

Veríme, že mládežníci aj napriek vynútenej už dvojročnej prestávke, budú pokračovať v tejto milej a dlhoročnej tradícii, keď to situácia Slovensku umožní.

rok 2019

PREŠOV. O svojich problémových začiatkoch, výhovorkách pred tréningami, ale aj plánoch do budúcnosti sa v seriáli týždenníka MY Noviny východu o prešovských volejbalistkách podelila kapitánka a blokárka VK Prešov Róberta Kotuličová.

Ste rodáčka z Prešova?

Nie, narodila som sa v Liptovskom Mikuláši.

Neskôr ste sa ale presťahovali.

Áno, keď som mala 10 rokov, tak sme sa presťahovali do malej dedinky Uhorská Ves.

Inklinovali ste už vtedy k športu?

Zo začiatku som bola z tých športovejších dievčat v triede. Ale nebola ani jedna vec, ktorá by ma vyslovene zaujala.

Dá sa teda povedať, že ste sa v športe hľadali?

No viac-menej, keďže som sa ničomu nevenovala na sto percent. Nemala som vyslovene ani koníček, ktorý by ma bavil.

Kedy ste sa prvýkrát stretli s volejbalom?

Bolo to v ôsmom ročníku na základnej škole. Mala som 13. Na našu školu prišli hľadači talentov a zisťovali, či to nechceme skúsiť s tým, že by sme začali letnou prípravou v auguste. Tak sme sa s partiou dievčat rozhodli, že do toho ideme.

Začiatky u vás boli také vlažné. Prečo?

No ako som už spomínala, tak tréningy začali letnou prípravou, ktorá bola o behaní, skákaní a švihadle. To vôbec nebolo také, že lopta a ideme sa hrať, ako som očakávala (smiech).

Zo začiatku ste to teda nebrali až tak vážne ako teraz.

Vôbec nie. Po prvom tréningu v auguste som mala poriadnu svalovicu, keďže som dovtedy nebola zvyknutá veľa posilňovať a behať. Takže aj to nadšenie veľmi rýchlo opadlo. Popravde ma to veľmi nebavilo a tak potom vyzerali aj moje tréningy. Raz som išla, raz nie. Skrátka som používala klasické detské výhovorky, že sa mám veľa učiť a podobne.

Napriek tomu ste to ale nevzdali.

Je to tak. Vydržala som to a začalo ma to baviť. A teraz ma často bavia viac tie letné prípravy ako samotná hra (úsmev).

Vo vašom prípade tie začiatky vôbec neboli jednoduché a viac-menej to bolo o vytrvalosti.

To je pravda. Ja som musela na sebe veľmi veľa pracovať, pretože mi to nešlo tak, ako by som chcela.

Ostatné dievčatá boli oveľa šikovnejšie. Ale tým, že som vydržala a poctivo trénovala, tak som sa dostala

dalej.

Ako to už ale u športovcov býva, ani vy ste sa nevyhli zdravotným problémom.

Keď ma to konečne začalo baviť a dostala som sa do tréningového procesu, tak sa objavili problémy s chrbticou. Chodievala som dvakrát do

týždňa plávať a trikrát do týždňa na tréning. Cez víkend už boli aj zápasy.

Dá sa povedať, že ste mali vytvorený režim, ktorý bol vyhovujúci?

Áno, presne tak. Chrbtica sa časom, našťastie, ustálila a nezhoršovalo sa to. Takže potom to už išlo samo. Zo školy som šla poctivo rovno do haly každý deň (úsmev).

Ste odchovankynou Liptovského Hrádku, kde ste prešli všetkými kategóriami. Ako si spätne spomínate na toto obdobie?

Prešla som všetkými kategóriami od mladších žiačok cez staršie žiačky, kde som hrala dokonca D kategóriu, až po kadetky a juniorky. Síce som si musela zvyknúť na tie silové tréningy, keďže si trénerka dosť potrpela na to, aby sme mali kondičku a silu. Ale postupom času som tam bola veľmi spokojná.

Začínali ste ako blokárka, neskôr ste okúsili aj post univerzáľky. Vyhovuje vám blokársky post viac?

No, zo začiatku v Liptovskom Hrádku bol blokársky post stopercentný, pretože som bola vysoká. Je pravda, že som jednu sezónu odohrala aj na poste univerzáľky, pretože tam chýbal hráč. Potom som sa však pre zranenie vrátila späť na blokársky post a už mi to ostalo. A, pravdupovediac, mi vyhovuje viac. Našla som sa v tom.

V drese junioriek prišla možnosť hrať extraligu za VK Prešov. Prečo sa rozhodli osloviť vás?

Prišla ponuka, či by som to nechcela skúsiť, pretože sa im zranila blokárka. Tak som ešte počas sezóny, kedy som mohla hrať za juniorky, išla skúsiť Prešov.

Nemali s tým tréneri v Hrádku problém, predsa len bol to odchod uprostred sezóny?

Vôbec nie. Veľmi rýchlo sa dohodli na podmienkach, a tak som viac-menej začala moju poslednú juniorskú sezónu hrať v extralige (úsmev).

Mali ste 18 rokov a už ste sa prepracovali do najvyššej súťaže. Aký to bol pocit?

Priznám sa, bol to pre mňa obrovský skok (smiech). Tu bol úplne iný štýl hry, na aký som bola zvyknutá. Každý tréner má svoj štýl a tu sa robili iné veci. Musela som si na všetko zvyknúť, keďže toho bolo veľmi veľa nového. Ale dalo sa to zvládnuť.

Absolvovali ste pomerne expresný prestup.

V podstate áno. To som ani nečakala. Oslovili ma v piatok, cez víkend som mala stužkovú a v utorok hneď na to prvý tréning. Hneď po tom mi dali podpísať papiere a v piatok som už šla na ďalší tréning s tým, že v sobotu už cestujem aj na zápas.

Od začiatku ste boli takpovediac vhoďená do vody.

Áno, cestovali sme vtedy do Trnavy, kde som hneď dostala aj príležitosť hrať. Na to asi nezabudnem, pretože som nikdy nebola v takom strese, ako pred týmto zápasom.

Váš prvý extraligový zápas sa skončil víťazne. Ako na to reagovali vaše spoluhráčky?

Musím povedať, že veľmi dobre. Keď sme hrali v tej Trnave, boli tam iné baby, čo boli líderkami. Ja som bola niekto, kto prišiel po prvý-krát. Ale keď som dala bod ja, tak z toho mali všetci obrovskú radosť a ja tiež. Podržal ma aj tréner, aj asistenti, úplne všetci.

Po vašom príchode do Prešova sa káder obmenil a vy ste sa prepracovali na kapitánku družstva. Ako ste sa stotožnili s touto funkciou?

Musím sa priznať, že som s tým zo začiatku vôbec nesúhlasila. S týmto rozhodnutím prišiel tréner, keďže veľa dievčat počas minulej sezóny odišlo a ja som tam bola najdlhšie z ostatných hráčok. Pre mňa to bol však veľký šok, keďže som strávila v extralige iba sezónu a pol a bola som jedna z najmladších. Nemala som ešte také skúsenosti a nevedela som, či zvládnem viesť družstvo.

Nakoniec ste si ale zvykli.

Zo začiatku to bolo ťažké, pretože som bola naučená na to, že to fungovalo ináč. Takže viac-menej sme si museli všetky zvyknúť. Určite som však nechcela byť nejakým strašiakom, práve naopak. Ak treba niečo zariadiť, niečo povedať či podporiť, tak nato som tu. Prípadne, ak sa riešia nejaké problémy. Ale určite som nechcela byť niekto, kto sa bude vyvyšovať a dávať to dievčatám najavo. Chcela som, aby sme spolu všetky vychádzali a myslím si, že nám to aj funguje.

Dá sa povedať, že ste dobrý kolektív?

Áno, sme veľmi dobrý kolektív, čo sa ukazuje aj v zápasoch. Aj keď sme prehrávali, tak sme sa viac-

krát dokázali vrátiť späť do zápasu a myslím, že ten dobrý kolektív nám poslednú dobu veľmi pomáha. Skrátka sa vieme spolu zasmiať, podporiť sa na ihrisku aj mimo neho.

Okrem volejbalu máte aj študijné povinnosti na Fakulte manažmentu Prešovskej univerzity. Ako vidíte svoju budúcnosť?

Momentálne je to ťažko povedať, ale asi to vidím tak, že na oboch stranách. Na jednej strane je volejbal úplne všetkým. Ale, ako sa vraví, vždy môže prísť nejaké zranenie, ktoré u mňa už bolo aj minulú sezónu a trochu ovplyvňuje moju športovú kariéru. Konkrétne ide o zranenie s kolenom, pre ktoré si musím dávať väčší pozor. Takže sa musím venovať aj škole. V každom prípade na volejbal nikdy nepoviem nie.

Dá sa teda povedať, že sú na oboch stranách dvere otvorené?

Samozrejme, či tam to zranenie bolo alebo nie, človek sa vie z toho vždy nejako dostať a pokračovať ďalej. Takže ja chcem určite pokračovať ďalej, ale aj štúdium je pre mňa dôležité.

Mimo volejbalu sa nebránite iným športom?

Vôbec nie. Rada si zahrám aj iné športy okrem basketbalu a futbalu (smiech). Nejako ich však nevyhľadávam. Keď prídem domov, tak si radšej zacvičím alebo si pôjdem zabehať či na korčule.

Netajíte sa tým, že jazda na bicykli nepatrí medzi vaše obľúbené. Prečo?

Je to pravda. Bicykel neobľubujem, pretože ho obľubuje náš tréner na letnej príprave (smiech).

Máte nejaký športový idol?

Myslím, že nemám nikoho konkrétneho, ale viem si od každého športovca niečo vziať.

Vidíte svoju budúcnosť na Slovensku, alebo vás láka aj zahraničie?

Chcela by som žiť úplne inde. Viem však, že ešte tu musím chvíľku pobudnúť. Dokončiť isté veci, školu a tiež vrátiť klubu to, čo do mňa obetovali.

Konkrétne plány asi zatiaľ nemáte, alebo áno?

Časom by som určite skúsila zahraničie. Nemám vôbec predstavu, ale uvidím, kam ma to zaveje (úsmev).

Vizitka hráčky:

Meno a priezvisko: Róberta Kotuličová

Dátum narodenia: 9. 4. 1999

Post: blok

Prezývka: Boba, Bobiku

Číslo dresu: 4

Oblíbené jedlo: maminkina nízkohistaminová kuchyňa

Oblíbený športovec: nemá

Autor: Andrea Galajdová

ďakujeme šéfredaktorku SME Korzár za bezplatné poskytnutie článku.

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje :

nadobúdaciu cenu daru – stavby : **IBV Zelená Vieska – Komunikácie a odvodnenie komunikácie** v k.ú. Obce Uhorská Ves na základe darovacej zmluvy od Regionálny rozvoj Liptova, s. r. o. ul. 1. mája 112, 031 01 Liptovský Mikuláš vo výške 218 284,45 EUR, vrátane DPH (slovom: Dvestoosemnásť tisíc dvestoosemdesiatštyri eur a štyridsaťpäť centov) na základe predložených faktúr, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy ako prílohy.

Obecné zastupiteľstvo a) berie na vedomie

žiadosť o odkúpenie pozemku vo vlastníctve obce C-KN 1135/3 o výmere 3m², C-KN 1135/4 o výmere 3m² k.ú. Uhorská Ves

Obecné zastupiteľstvo b) odporúča starostovi obce

pripraviť podklady na odpredaj parciel C-KN 1135/3 o výmere 3m², C-KN 1135/4 o výmere 3m² k.ú. Uhorská Ves

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje:

- záverečný účet Obce Uhorská Ves za rok 2020
- prevod zostatku prebytku hospodárenia vo výške 23 336,21 € do rezervného fondu
- VZN č. 01/2021 Obce Uhorská Ves o poskytovaní dotácií z rozpočtu Obce Uhorská Ves
- Zásady hospodárenia s majetkom Obce Uhorská Ves
- Vyhlásenie verejnej súťaže na nájom nebytových priestorov vo vlastníctve Obce Uhorská Ves – priestory obchodu
- Zápis ÚIK o výsledku inventarizácie majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov k 31.12.2020.

Ku 31.3.2021 sa sčítalo 519 osôb čo predstavuje 94,54% .

Teraz nasleduje sčítanie bezdomovcov a osôb, ktoré požiadajú sčítacieho alebo mobilného asistenta. O túto pomoc môžete požiadať na obecnom úrade.

Z činnosti DHZ v Uhorskej Vsi

Všetky zložky spoločenského života sú obmedzené pandemickou situáciou, ktorá nedovoľuje vykonávať činnosť ani nášmu DHZ. V tejto situácii naši členovia pomáhajú pri tes-

tovaní občanov na COVID 19 a pri dezinfekcii priestorov, kde prebiehalo testovanie.

V priestoroch hasičskej zbrojnice boli zrekonštruované elektrické rozvody v kuchynke a pivničných priestoroch. Veríme, že zrekonštruovanú hasičskú zbrojnicu, ktorú nám môžu v dobrom závidieť aj väčšie hasičské zbory, budeme môcť čo najskôr využívať po skončení pandemickej situácie na svoju činnosť.

Bude obec znova rásť?

Aj keď pandemická situácia nie je príliš naklonená ekonomike, stavebný rozvoj na Liptove neustáva a týka sa to aj našej obce.

Súkromný investor, ktorý realizoval výstavbu novej časti obce s 34 rodinnými domami, vstúpil do jednania s urbárom z Hýb, ktorý je majiteľom hornej časti hálne a v uvedenej časti, chce pokračovať v projekte individuálnej bytovej výstavby.

Uvedený zámer je v súlade s územným plánom obce.

Ak budú rokovania a prípravná fáza projektu úspešná, môže v našej obci pribudnúť približne 16 nových rodinných domov.

„ALELUJA roku Pána 2021“

Každý človek vo svojom živote si sem – tam pospevuje a zanôti nejakú pesničku, alebo aspoň časť z nej (refrén) a to niekedy ak je sám, niekedy ak je v spoločnosti, niekedy ak ho vyzvú iný.

Každý človek vo svojom živote si sem – tam aj zložil svoju vlastnú pieseň, alebo aspoň zopár slov a do nich vložil to, čo momentálne prežíva a akú má náladu (smútok, bolesť, plač, smiech, úspech, radosť...).

Každý človek vo svojom živote už počul slovo, alebo pieseň: „ALELUJA“, ktoré pochádza z hebrejského slova a má veľký význam a znamená „Chváľte Pána“ alebo „Božie meno“. Ono sa v našej liturgii najčastejšie používa v žalmoch a najslávnostnejšie zaznieva práve vo Veľkonočnom období. Ono samotné slovo „ALELUJA“ sa cez pôstne obdobie nepoužíva v modlitbách a ani pri verejných bohoslužbách, aby sa dalo na javo a ukázalo sa, aký veľký a hlboký význam má práve pri slávení Bielej soboty, kedy po 40 dňoch pôstu a odriekania sa slávnostne zaznieva v našich chrámoch na oslavu Ježiša Krista, ktorý premohol smrť a víťazne vstal z hrobu. Trojaké zvolanie slávnostného „ALELUJA“ v túto pre nás všetkých kresťanov slávnostnú chvíľu znamená veľmi veľa a to nám dáva všetkým ľuďom dobrej vôle:

- 1.VIERU – vo večný život,
- 2.NÁDEJ – vo večný život,
- 3.LÁSKU – vo večný život.

Tieto „3“ Božské čnosti nás už tu na svete učia, aby sme žili v očakávaní sa

so Vzkrieseným Kristom, ktorého máme stretnúť v každom človeku, veď aj pre nich všetkých zaznieva to slávnostné „ALELUJA“ a preto im umožníme, aby v nás nových ľuďoch Veľkej noci spoznali bratov a sestry, ktorí s radosťou spievajú „ALELUJA“, ale ho aj prežívajú.

Preto chcem osloviť Vás všetkých, ktorí čítate tento článok v obci a našej filiálke Uhorská Ves v roku Pána 2021, že som na Vás myslel pri tomto speve vo Veľkonočnú vigíliu,

aj keď ste tam nemohli byť spolu so mnou ale aj celé toto slávnostné obdobie, že hoci je náš farský kostol svätého Jána Krstiteľa v Liptovskom Jáne v rekonštrukcii a reštaurovaní, tak sa stalo a deje vo farskom kostole svätého Ondreja – apoštola v Liptovskom Ondreji. Prosím Vás nech ste akéhokoľvek vierovyznania, aby ste vo svojich modlitbách sprevádzali všetkých, ktorí na tejto oprave kostola pracujú a sa akýmkoľvek spôsobom pričínili a stále podávajú svoju pomocnú ruku. Ďakujem Vám.

Peter Kvasňák – rímskokatolícky kňaz Liptovský Ján

Nikdy nedopísaná kniha

Prežili sme zvláštnu Veľkú noc. Po uliciach nepobehovali chlapci s korbáčmi, celkovo bolo akosi tichšie. Niektoré dievčatá sa možno potešili, iným bolo smutno. Predsa však, hoci toto chýbalo, neprišli sme o pravý zmysel a pravú náplň Veľkej noci. Tá leží inde: v ukrižovanom a vzkriesenom Pánovi Ježišovi. A hoci sme si tieto udalosti nemohli pripomenúť v chráme, predsa každý z nás mal možnosť vo svojej domácnosti si prečítať príbeh Ježišovho ukrižovania a vzkriesenia z Biblie, pomodliť sa so svojou rodinou alebo zaspievať peknú veľkonočnú pieseň.

Iste, nie každému je tento rozmer Veľkej noci blízky. Ba nájdú sa aj takí, ktorí ho vyslovene spochybňujú. Americký generál Wallace bol právnikom, vojakom, štátnikom a spisovateľom. Bol tiež zarytým ateistom. V Boha neveril. Ba čo viac, rozhodol sa, že napíše knihu, ktorá navždy zničí kresťanstvo. Dva roky sa venoval zbieraniu materiálu proti Kristovi. V najvýznamnejších knižniciach Európy a Ameriky zbieral potrebné materiály. Zhromažďoval informácie pre svoju knihu. Potom túto knihu začal písať. Keď začal písať druhú kapitolu, bol biblickými argumentmi úplne premožený. A pod vplyvom biblických svedectiev kľakol na kolená a volal: „Ježiši, Pane môj a Bože môj!“ Knihu už samozrejme nikdy nedopísal. Naopak, napísal inú knihu, Ben Hur, ktorá je svedectvom o Ježišovi Kristovi. Kniha Ben Hur patrí k najúspešnejším na svete. Bolo predaných 50 miliónov výtlačkov. Dôkazy o vzkriesení Ježiša Krista sú také jasné a mocné, že keď ich človek postupne študuje, tak ho nakoniec privedú na kolená pred vzkrieseným Kristom. Prajem Vám, nech radosť zo vzkrieseného Pána vás sprevádza počas celého roka. Nech On, živý Pán vás chráni a pod Jeho vedením nech bezpečne kráčate životom v ústrety Božiemu kráľovstvu.

Peter Taját, zborový farár svätojánsky

Otvorené kostoly

S radosťou vám oznamujeme, že od 19. apríla sa opäť otvárajú dvere našich kostolov pre verejnosť a konajú sa služby Božie. Služby Božie sa budú konať nasledovne:

- Štvrtok: stredtýždňové služby Božie o 18:00 v ev. kostole v Liptovskom Jáne
- Nedeľa: hlavné služby Božie sa budú konať dvakrát, pre Uhorskú Ves platí termín o 9. hod. v ev. kostole v Liptovskom Jáne

Je potrebné dodržať nasledovné podmienky:

- Maximálne 25 osôb v interiéri (1 osoba na 15 m²) Je však zabezpečené sedenie a ozvučenie pred kostolom, kde však rovnako treba dodržiavať vzájomný odstup.
- Platný negatívny test
- Dodržiavanie vzájomného odstupu
- Použitie dezinfekcie
- Horné dýchacie cesty prekryté respirátorom

Máme radosť, že aj napriek obmedzeniam máme možnosť sa opäť naživo stretnúť a budovať tak spoločenstvo cirkvi, rodiny Božích detí.

Peter Taját, zborový farár svätojánsky

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Narodili sa

1.2.2021

*Andrei a Petrovi Veselovským
sa narodila dcérka Eliška*

13.4.2021

*Miriam Brüllovej a Lukášovi Nízķemu
sa narodila dcérka Sofia*

Jubilanti

apríl

*Ján Holiga 85 roķov
Ján Beķķo 80 roķov*

máj

Nadeķķda Miķķková 70 roķov

Spoločenské akcie zrušené do odvolania

Na základe prijatých opatrení proti šíreniu koronavírusu sa nebude konať žiadna spoločenská akcia organizovaná obcou!

Ďakujeme za pochopenie!

Opustili nás

*Tá tvár matķina je neha, je tíš,
tá tvár v celom svete jediná,
s ňou nie si viac sám.*

V hlbokom zármutku oznamujeme,
že nás dňa 31. decembra 2020
v 87. roku života opustila
pani Emília Šimovčėková

Posledná rozlúčka so zosnulou sa uskutočnila
v kultúrnom dome v Uhorskej Vsi.

Smútiaca rodina vyslovuje slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

*Raz prehĺbokķ pokľoním sa zemi
a nikdy viac z nej nevstanem.
A vtedy teplé lôķķķ ustelie mi
čarovná moja rodná zem.*

V hlbokom zármutku oznamujeme,
že nás dňa 15. januára 2021
v 99. roku života opustil
pán Michal Chlebo.

Posledná rozlúčka so zosnulým sa uskutočnila
v rodinnom kruhu s evanjelickým farárom
v sobotu 16. januára 2021

Smútiaca rodina vyslovuje slová poďakovania
za všetky prejavy sústrasti.

*Nezomrela.
Spí, má sen,
je krásny, sníva sa jej o tých,
ķtorých milovala a ķtorí milovali ju.*

V hlbokom zármutku oznamujeme,
že nás dňa 23.2.2021
v nedožitom 87. roku života opustila
pani Mária Bobriková.

Posledná rozlúčka so zosnulou sa uskutočnila
v kultúrnom dome v Uhorskej Vsi.

Smútiaca rodina vyslovuje slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

*Srdce unavené prestalo biť,
nebolo lieķķ, aby ste mohli žiť.
Čas plynie, život ide v dial',
nám po vás ostala len veľķķ bolesť a ťial'.*

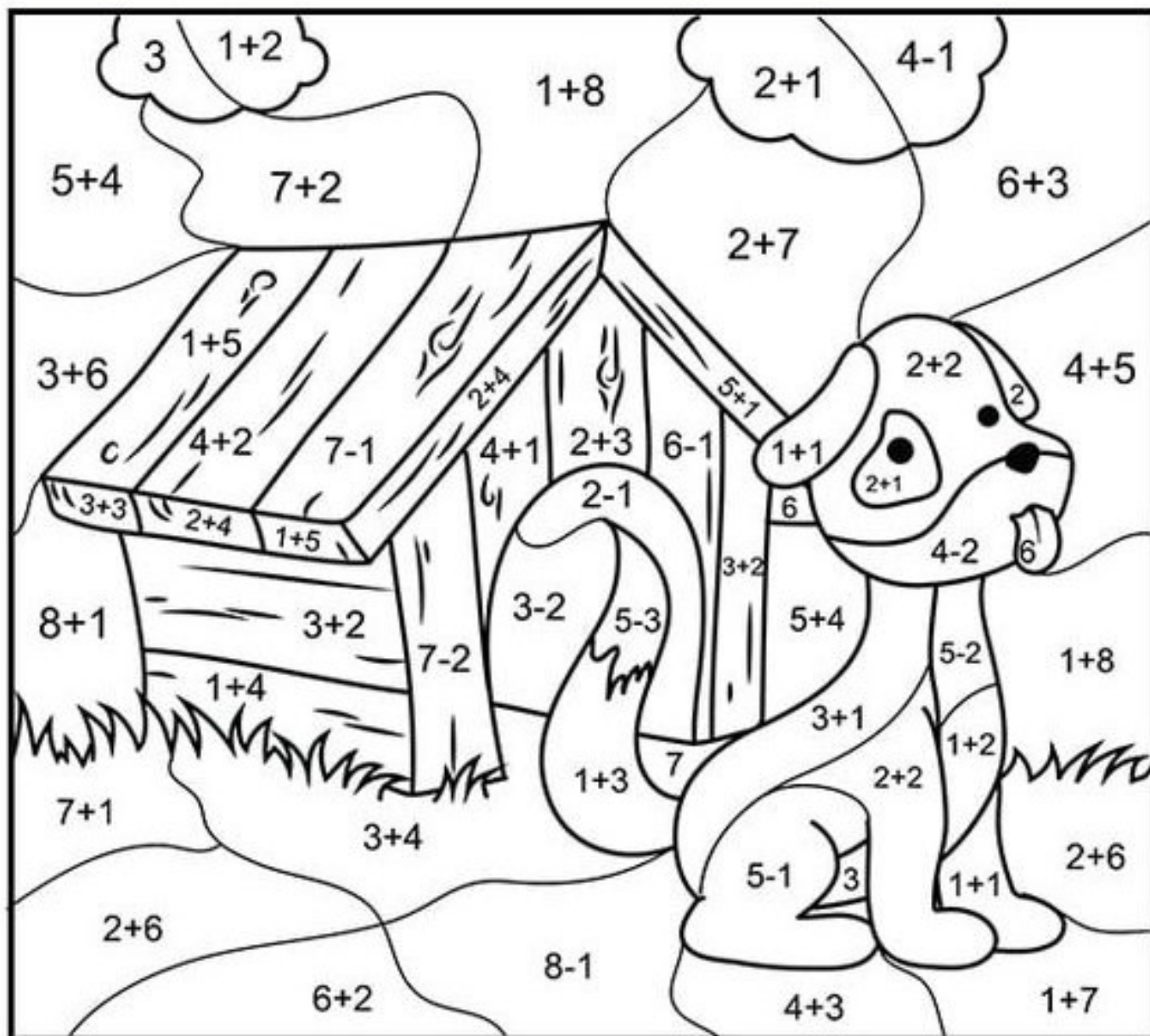
V hlbokom zármutku oznamujeme,
že nás dňa 12. marca 2021
v nedožitom 92. roku života opustil
Ján Hvizdoš.

Posledná rozlúčka so zosnulým sa uskutočnila
v kultúrnom dome v Uhorskej Vsi.

Smútiaca rodina vyslovuje slová poďakovania
za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť
na poslednej rozlúčke.

Pre deti Pre deti Pre deti Pre deti

Spočítaj a vyfarbi.

ŠPORT V OBCI

Radi by sme vám na športových stránkach priniesli informácie ako skončil stolnotenisový turnaj „O pohár starostu obce“ alebo hokejový zápas hviezd medzi lohaziarimi a žabiarmi.

Nič zo spomenutého sa však pre momentálnu situáciu nemohlo uskutočniť.

Aj napriek opatreniam a zákazom sme aspoň v malých skupinkách pokračovali v zveľaďovaní našej „hokejovej arény“.

Vďaka sponzorskej pomoci firmy RÝCHLA PARTA PLUS sme zakúpili výkonnejšie čerpadlo na polievanie, ktoré sa založilo rovno do studne.

Za výťažok z hokejovej akcie hviezd v roku 2020 sme zakúpili nové reflektory na osvetlenie a zo starých paliet sa po večeroch osadili mantinely okolo celej ľadovej plochy.

Aj keď počasie bolo premenlivé, podarilo sa nám na niekoľko dní pripraviť plochu, na ktorej sa mohli najmenší dosýta vyšantiť.

Uvidíme ako to bude s amatérskym športom v blízkej budúcnosti.

Náš športový areál je každým rokom na vyššej úrovni. V minulých rokoch prešli rekonštrukciou sprchy, pribudlo detské ihrisko, viacúčelové ihrisko, kontajnerové šatne, svetelná tabuľa, pred budovu športovci brigádnicke položili zámkovú dlažbu, novú omietku dostala predná fasáda a teraz by sa na rad dostala zadná časť budovy, kde by sme radi pokračovali v zlepšovaní podmienok vo futbalovom areáli vybudovaním prístavby sociálneho zariadenia ku hlavnej budove, čím by sa zlepšilo zázemie pri futbalových zápasoch a samozrejme aj pri obecných akciách, ktoré organizujeme v našom športovom areáli.

Pokračovali by sme v stavbe, ktorú začali naši predkovia v 70. tých rokoch minulého storočia.

Aj takýmto zveľadením obecného majetku im môžeme poďakovať za to, čo oni vybudovali a my zveľadujeme.

Amatérsky šport je v úzadí, prinášame vám aspoň kúsok histórie. Jedna z prvých ak nie vôbec prvá jedenástka futbalového klubu Ďumbier Uhorská Ves z roku 1933.

Pozná niekto ešte hráčov z tejto doby?

Vážení občania, príspevky do spravodaja môžete priniesť na OÚ alebo poslať emailom na adresu starosta@uhorskaves.sk do 3.7.2021, kedy bude uzávierka ďalšieho čísla.

Redakčná rada: Vladimír Multáň, Ing. Soňa Slosiarová, Mgr. Daša Tkáčová

SPRAVODAJ obce Uhorská Ves vydáva obec Uhorská Ves. Vychádza štvrťročne. Registračné číslo: OÚ Lipt. Mikuláš 04/99. Redakcia nezodpovedá za obsahovú, gramatickú úpravu dodaných príspevkov. Uvedené príspevky nemusia byť názormi vydavateľa Spravodaja. Spravodaj je zverejnený aj na webovej stránke obce.